

Ніе спомѣнхми по горѣ че въ 1392 година Баязидъ нападнѣлъ на Маджаритѣ, и съ войскаѣ си влѣзлъ въ земята ѣмъ, и че Маджарскія царь го побѣдилъ, и испѣдилъ отъ земяѣ си; спомѣнхми при това, че Баязидъ подозрѣвалъ царь Шишмана, ушѣ че той, ако и да е ималъ съ него подчинителенъ сѣюзъ, спорядъ условіята на миръ-тѣ слѣдъ битката при Никополь, но че ушѣ е нарушилъ тѣя условія, и вѣроломно былъ помагалъ тайнимъ образомъ на Маджаритѣ; разказахми че той се люто за това разгнѣвилъ, и въ 1393 година пролѣтъ-та, той сѣбралъ многочисленнѣ войскѣ, повѣрилъ ѣж на сина си Челеби Солимана съ заповѣдъ: „да нападни на Бѣлгарія, и какъ, какъ най напредъ да привзѣмни престолнѣя ѣ градъ Тѣрново;“ което той на 19/31 юнѣя точно и извѣршилъ. Нѣе разказахми по горѣ въ приличното му мѣсто, за жялостното положеніе, въ което се е намиралъ градъ-тѣ Велико Тѣрново, и за злочестинитѣ, които сполѣтѣли жителитѣ му; разказахми при това, и за участѣѣ на бѣднѣя царь Шишмана III, и за страшнитѣ страданія и теглила на Патріарха Евтимія. Тукъ нѣе не щемъ да ги повтарѣмъ; ще разкажемъ само за единія синѣ на царь Шишмана III Владислава, че той сполучилъ да избѣгни отъ Тѣрново и отишѣлъ въ Видинъ при чича си Страшимѣра, като видѣлъ че Турцитѣ ще завладѣятъ и Видинъ, той побѣгнѣлъ и отъ Видинъ и отишѣлъ при Маджарскія царь Сигмунда, и постѣпилъ въ Маджарска военна служба, подъ названіето впрочемъ „Фружинъ“. Той се отличилъ тѣврдѣ много въ нѣколко войны на Маджаритѣ съ Турцитѣ и съ други тѣхни неприятели, и царь Сигмундъ до толкова го обикнѣлъ, щото му подарилъ едно голѣмо пространство земя въ Темишварскія Комитатъ, и за това му подаряванѣе царь Сигмундъ е издалъ единъ Грамотѣ (Хрисовулъ), въ която се ясно казва: *„че тая земя се подарѣва Фружину, сину бывшаго царя Бѣмарскаго Шишмана, за оказаната му храбрость въ благополучнитѣ и злополучни войны на Маджаритѣ противъ Турцитѣ, и други неприятели на Царството.“*—Тая Маджарска грамота е тѣврдѣ мно-